

- ஐந்தாம் பகுதி. அறிவுரைகள் ஐந்தாம் பகுதி. அறிவுரைகள் ஐந்தாம் பகுதி. 14. ஐந்தாம் பகுதி. அறிவுரைகள் ஐந்தாம் பகுதி. -

அ.ந.கந்தசாமியின் 'நாயினுங் கடையர்' அவர் காலப் படபாளி அ.செ.முருகானந்தனின் 'காளி மூத்துவின் பிரஜா உரிமை' பதித்ததுண்டா? அ.ந.க.வும் அ.செ.மு.வும் அசல் யாழ்ப்பாணிகள். தோட்டக் காட்டார் என்ற மலையைகத் தொழிலாளர்களுக்காக இருவரின் பணோ முன்கைகள் எமது காலத்திற்கு முன்பே போர் முன்கைகளாயின. இரு கதகைளும் சான்று. "போர்க்குணம் மிக்க எழுத்தாளன் தான் உண்மையான இலக்கியவாதி" என டால்ஸ்டாய்யும் கார்த்தியும் சொன்னதின் அர்த்தம் - அந்தப் போர்க்குணம் மிக்க எழுத்து அ.ந.க., அ.செ.முவிடம் அக்காலமே வளிபட்டது. இருவரையும் மனிதாபிமானம் மிக்கோர் என்பனே.

ஓர் படபாளியின் சிருஷ்டிகளைப் படியாமல் மலேவெழுந்தவாரியாக 'ஆகா ஊக' என்று இலக்கியத்தமை மலட்டுத்தனமாகும் கடுகெட்ட நிலை இன்னும் விட்டபாடில்லை. படியாமலே விமரிசிக்கும் 'மதேகைகள்' உண்டு. ஓர் சமயம் ஓர் இலக்கிய ஆர்வலர் நான் எதிர் பாராத ஓர் களேவியதைத் தடுக்கிப் போட்டார் - "சில விமர்சகர்கள் மடையில் பசினாலும் பத்திரிகையில் எழுதினாலும் புத்தகம் வளியிட்டாலும் கனதியாக - பலவகை உத்திகளில் ஓயாமல் எழுதுகிற அ.ந.கந்தசாமியையே உங்களையே ஏன் குறிப்பிடுவதில்லை". "குரூடர்கள் யானை பார்த்த கதகை தெரியும் தானே?" என்று திருப்பிக் கேட்டனே. ஓர் வகையில் பார்த்தால் எழுதிகிறவனுக்கு விளம்பரம் ஆபத்துத் தான். விளம்பர ஓடுகாலித்தனம் இலக்கியக் காரனுக்கு விழுக்காடு என்பதை இன்னும் நம்பாத - புரியாத கலை இலக்கிய 'மதோவி'கள் நம் மத்தியில் சபெப்பமாக இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அப்படியிருப்பதும் நல்லதுதான். கம்பு எடுத்தால் அடியெடுத்து ஓடாமல் விழுந்து படுக்கிற மாடுகளும் உண்டு தானே.

'ஐரோப்பியக் கனவான்' போன்ற அநகவின் தோற்றம், நடையுடையாவன, எளிமை மனங்கொண்ட தமிழ் இலக்கியக் காரரை அவர் பால் அண்டவிடாது என்று என்னால் தவறாகக் கணிக்கப் பட்டதால் சொற்பகாலம் நான் எட்டியே இருந்தனே. சொல்லப் போனால் தவறான கணிப்பும் ஆய்வும் அவர் மனசின் தவறுகளை உணர்த்த உதவுகிறதுதான்.

Written by - அமரர் எஸ்.அகஸ்தியர் -

Sunday, 15 February 2015 04:37 - Last Updated Monday, 16 February 2015 06:41

1947லிருந்து 1952 வரை அநக என மட்பில் பசீகக் களெள எப்படுகிறவராக மட்டுமடே திகழ்ந் தமடை, 'ஐரோபியக் கனவான' மாதிரியான அவர் பிம்பம்தான். பழைய யாழ்ப்பாணத்தலைப் பெயர்த்து வந்து, 'இதுதான் நவீன கலாசாரம்' என்று சொல்லியிருக்கக் கட்டாதா? பதே த்தனமாக அவர் அதையும் செய்யவில்லை.

பிரான்ஸ் இலகியகர்த்தா எமிலி சலோலாவின் நாவலை அநக தமிழில் மலொழிபெயர்த்துச் 'சுதந்திரன்' வார இதழில் பதித்தபடேது எழுந்த மலேலுணர்வு அவர் பால் காந்திற்று. எமிலிசலோலாவின் 'திரசோ' நாவலில் எப்பவளே மனம் பறி கலெடுத்திருந்தனே. ஆறும்புக நாவலரின் கலப்புத் தமிழுரை நடன நமக்கலெல்லாம் ஐதீற்றவரம் படேலுகிறது. நாவலர் சமபுகத்தலைப் பிசகாக வழி நடத்தியவர்தான். எனினும் 'தவறான வழியில் இன்பத்திற்குப் பதில் துன்பமடே விளையும' என்னும்வர்தம் ஓரூ கரூத்தியலை எமிலி சலோலாவின் 'திரசோ' நாவலில் பதித்து வியந்த காலம் அது. 'நானா' நாவல் சுதந்திரனில் அநக விரும்பியபடி வரவில்லை. அவர் கலெதிப்படகிறார் என்று அறிந்தனே. ஆங்கில வார இதழ் 'ரிபியின்', 'வீரகசேரி', 'சுதந்திரன்' பத்திரிகைகளில் இருந்தபடேதும் 'தசோபிமானி', 'ரிபியின்' இரண்டிலும்படே சுதந்திரமாக எழுதினார்.

அநக பற்றி அறிந்ததலெல்லாம், 'அவர் ஆற்றலை மூற்றாக வளெிப்படுத்தும் சாதனம் வளெியடே இருக்கவில்லை' என்று பின்னாளில் அவரூடன கலெண்ட நரூக்கம் எனக்கு நிரப்பித்தது. அவர் வகேத்திற்கு அக்காலம் வானலெயும் சரியாக ஈடூ கலெடூக்கவில்லை. 'இலக்கியக் காரண பூளூகூணிச சித்தன்' என்று மிதவாதிநினைப்பதால் கனதியான எழுத்தும் பூலூமாசாகத் தலென்றூகிறது என்ற ஆத்திரம் அவரூக்கம் இருந்தது.

மனம், வாக்கு, காயம், சிந்தனை, சயெல் - காற்றாடி பலேல் சூழன்றடிக்கும் காரியதீரர். சகல்தூறகையையும் இலக்கியத்திற்கு பரிசலேதித்து விடூகிற அவர் வகேம் என்தூரித கதிக்கூச சாணதீட்டிற்று. சாக்கடகையிலும், கலேபூர வாகல்களிலும் அவர் பாதங்கள் பதிந்தன. இலக்கியம் அவரிடம் இயக்கமாக இருந்தது.

கலெழும்புகக் கலெட்டை மணிகூண்டூக் கலேபூர மூன்றல் நடபாதயையில் சலெ.கணசேலிங்கன் சகிதம் மூதன் மூதலில் கண்டனே. என்கற்பனயில் உரூவகித்த மனிதராகத் தலென்றவில்லை. கபூரிய கண் மினனி என உளளத்தில் ஆழ்ந்து காந்தி எழுந்த கிளர்வுப் பறி சதிரமடங்க சிவிர்த்தது. 'இவர் தான் ஏ.என்.கலே' என்று சலெ.க அறிமூகம் படூத்தியபின், என்னல அறிமூகம் சயெத்து வதைத்த பாணியலை அவரூம் ஏற்றதாக இல்லலை என்பதை அவர் சலெற்கள் வளெிப்படுத்தின.

"எங்கலூக்கூ வளெியாலயும் அடிபடூகிற பெயராக்சலே" என்று சலெ.கவலைப் பார்த்து அ.ந.க கபூரியவிதம் அப்படியாகவிரூந்தது. இலங்கலை மூற்பலேககூ எழுத்தாளர் சங்கத்தயடே அநக

'எங்கள்' என்று குறிப்பிட்டார். கனடாத்த கலைகா கண்ணவலை வாஞ்சையுள் அமுங்கிக் கிடந்தது.

மார்க்சிச அறிஞர் க.ராமநாதன், க.கணேஷ், அ.ந.கந்தசாமி, பி.ராமநாதன், எச்.எம்.பி.முஹிதீன், க.டானியல், என்.க.ரகுநாதன், க.கலைசபதி, கா.சிவத்தம்பி, இளங்கீரன், ஜீவா, பசுபதி என்று இமுகசுவாஸ் பரந்த இறக்கம் என்னவிலும் கட்சி-சித்தாந்தம்-இலக்கியம் என்றும் பாயிற்று. அ.ந.க, பி.ராமநாதன், பிரமேஜி, எச்.எம்.பி.முஹிதீன் நாளடைவில் எனக்கு நெருக்கமாயினர். இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான விமர்சனப் பார்வை அ.ந.க.வில்தான் அதிகம் ஊற்றெடுத்து நின்றது.

மார்க்ஸியம், மதம், சங்கீதம், உளவியல், சிகெஸ், வரலாறு, மானிடவியல், விஞ்ஞானம், சமூகவியல், இலக்கியம், கணிதம், மருத்துவம், என்று அவர்ப்படியாத நூல்களில்லை. நூல்களை அவர் உயிர்ப்போல் நேசித்தார். அவருடனான தோழமையானது சர்ச்சை, தர்க்கம், வகை இயக்கம், விவாதம் என்றாகியது. சில விவாதங்கள் விடியும் வரையில் நடைபெற்றது. அவர் மனதை அலங்காரச் சொற்பொழிவாளர் அல்லர். கருத்தினை ஆழ அகல விரிவாக்கி விளக்கும் பரேறிஞர் சாகரம் என்று அவர் உரை விரிந்து நின்றது.

இமுகசு ஊடாக அநகன் இறக்க நெருக்கம், இயக்க இலக்கியப் பரிணாமம் ஒரு தோழமைக்குள்ள இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தது. டானியலுக்கும் 'பாட்டாளிப் பாவலன்' என்ற இரத்தினசிங்கத்திற்கும் அடூத்து உள்ளார் த்தமாக இணைந்த உயிர்ப்பான இலக்கிய உன்னிப்பு என்பதில் அநகவோடு தான் இறந்தது. வீதி, நட்பாதை, குச்சுத்தெரு, சாககடலை, ஹொட்டல், தனீர்க்கடலை என்றெல்லாம் அவர் முழக்கம் இலக்கியம் சேர்த்து இடையறாது கலந்து நிற்கும். அவர் எப்போதும் ஒரு அபிர்வாதியாக எனக்குத் தோன்றினார். எவரையும் இலகுவில் ஆக்கவிக் கும் தன்மை கொண்டவரெனினும், தான் சொல்வதை ஒப்புவிக்கும் வரையில் ஒரு சர்வாதிகாரி போல் அட்டகாசிப்பார். அசட்டை, அசமந்தம், மறந்து பசுதல், சிரித்துச் சமாளித்தல், மனனித்தல் அவருக்கு ஆகாத விஷயங்களாதலால் சர்வாதிகாரத்தன்ம அவர் பால் வந்து விடுவதில் நியாயமிருப்பதை உணர் எனக்குச் சொற்பகாலம் எடுத்துத் தது.

சங்கீதக் கச்சேரி, சதுராட்டம், நாடகம், சினிமாக் கலை, குச்சு விட்டூச் சமாச்சாரங்கள் இந் தக கனவானுக்கு இலக்கியக் கருவிலவங்களாக அமரந்து விடுகின்றன. பாட்டாளி-தொழிலாளி வர்க்கம்கள் 'இலக்கியம் என்றால் எந்தக் கட்சைச்சரக்கு?' என்று கடைக்கக் கபியவர்களும் இவர மணிக் கணக்கில் சம்பாதிக்கையில் ஒரு தொழிற் சங்கவாதியாகவும் காண்போம்.

லடிஸ் வீரமணி, ஸ்ரனிஸ் கலைதாசன், சுகந்தன், அந்தனி ஜீவா, ஓவியர் குமார்,

Written by - அமரர் எஸ்.அகஸ்தியர் -

Sunday, 15 February 2015 04:37 - Last Updated Monday, 16 February 2015 06:41

இக் பால் என்று கொழும்பு கொச்சிக் கடலை, கொட்டாஞ்சேனை, கொம்பனித் தரூ, கொள்ளுப்பிட்டி என விரிந்த அவரின் இளவட்டச் சிஷ்யர்கள் நாளடைவில் எனத் தோழர்களாக - நண்பர்களாக ஆகினர். மகா கவியின் கவிதா சாரங்களை லடிஸ் வீ ரமணி நாடகமாக வாலாயமாகிய வல்லமை அநகவிலிருந்துதான் பிறப்பெடுத்தது. அநகவால் பிரத்தியகேமாக ஆகர்ஷிக் கப்பட்ட தன்மையை - அதன் வளர்ச்சியை -இன்று அந்தணி ஜீ வாவில் காணலாம்.

இலக்கிய உலகில் எவரையும் 'உருவாக் குவது' என்ற பளோலித் தனத்தை அவர் வறறுத்தார். 'ஊக் குவிப்பது', 'உருவாக் குவது' என்றெல்லாம் கோஷிக் கும் வணிகமயம் அவரிடம் ஒருபளோதும் இருந்ததில்லை. லட்சிய ஆவசேிப்பளோடும் எழும் கிளர்வுக் குக் களம் கொடுப்பது, நிறிப்படுத்துவது, வழிகாட்டுவது, விமர்சிப்பதும் என்றெல்லாம் சொல்லுகின்ற அநக, எழுத்தலை விளக்கமாக, தளிவாக, கலாபிரவமாக ஆளுமபைப்படுத்தும் விதம் அவர் சிறுகதை,நாவலில் பிச்சினி வளிப்பட்டது. எடுத்த ஈட்டி குறித்த ஆளநகேக்கி நரேிடபாயும் முனபைப்பாக அவர் கருத்தியலசைச் செலுத்துகின்ற பாங்கு அவர் சமப்படபைப்பாளிகளையும் வியக்கச் செய்தது. அவருக்குப்பின்தன் கருதுகளோளையிலபான செல்நறிகையினிடாகத்தூணிந்து சொல்லும் முனபைப்பாளியல் படபைப்பில் அதிகம் வளிப்பட்டது.

எமது கால ஆரம்பத்தில் ஈழத்தில் சிறுகதையினை உயிர்ப்பாகப்படதைத் தவர் டானியல். எனினும் அநக, எஸ்.பொன்னுத்தூரை ஆகியளோர் பளோல் வெவ்வறே பாணியில் எழும் ஆற்றல் டானியல் எழுத்தில் இல்லலை. 'சகல ஆக்கங்களுக்கும் ஓரே பாணியை - நடையைக் கையாள்தலை ஒரு 'தனித்துவமாக' கொள்ளப்படுவது முழுவ்பலவீனமே தவிர பலமல்ல' என்று அநகவும், எஸ்.பொ.வும், நானும் ஓரூமித்த கருத்துக் கொண்டு இருந்தோம்.

அநக கல்விமான என்றுபுதை விடப்படப்பாளி, படபைப்பாளி, நுட்பமான மிளசாலி என்புதே சரி. புரியாத விஷயம் என்று எதுவுமே அவரிடம் மல்லுக் கட்டியது கிடயாது. ஆய்வு, தடேல், விமர்சிப்பு எதையும் அறிய அவாவும் மனம் அவர் இயற்கபை பண்பாக இருந்தமையாலயே ஓர் இயக்கம் பளோல் அவர் வீறாகச் செயற்படவும் முடிந்தது. கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், நாவல், மொழிபெயர்ப்பு, பத்திரிகை ஆசிரியர் என்றெல்லாம் அவர் இலக்கியம் அளவிநின்றது.

அவர் கருத்தலை எடுத்துச் சொல்லும் விறுத்தம் ஊசி முனயாகப்பாய்ச்சுகினும் இலக்கியம் அவர் உள்ளாதத்திற்கு மாறாக ஒருபளோதும் ஊறு செய் ததில்லை. அவர் பசேசில் அகங்காரம் ஓரூப்பாகவும், ஆவசேத் தளனி அட்டகாசித்து வகேமாகவும் பாயும். பளோக் குணம் மிக்க அவர் வீச்சான எழுத்து அவரின் இலக்கிய நயத்தலைக் கட்டுத்ததில்லை. கரு, உரு, அழகு, எளிமை, தளிவூ அவர் படபைப்புகளை உன்னதமாக்கின. பத்திற்கு ஓர் அவிழாக 1966இல் தினகரனில் அவர் எழுதிய 'மனக்கண்'

Written by - அமரர் எஸ்.அகஸ்தியர் -

Sunday, 15 February 2015 04:37 - Last Updated Monday, 16 February 2015 06:41

என்ற பெரிய நாவல் சான்று. கலே, கிண்டல், சாட்டை, நகைச்சுவை அவர் எழுத்துக்கு அங்கதம் சேர்த்தது.

'சமீகவியலை அகிலன் சரியாக எடபைடோத படபைப்பாளி ஆயினும் அகிலனின் எளிய, தளிவான, அழகான தமிழ் நடன அவர் நாவல்களும் சிறப்புச் சேர்த்தது என்ற கருத்தில் அநகவும் நானும் ஒருமித்திருந்தோம்.

'மனக்கண்' நாவலை நல்லாக ச.க.ஏற்பாடு செய்கிறார் என்று பி.ராமநாதன் ஒருமுறை எனக்குச் சொன்னார். புதிதாக அநகவின் 'வெற்றியின் இரகசியங்கள்' கட்டுரைத் தொகுதிதான் வந்தது. அதில் அவர் உளவியலை வெளிப்படுத்தும் விதம் அக்காலம் இந்திய எழுத்தாளர் அப்துல் ரகுமான் எழுதிக் குவித்த இயக்கவியல் மறுப்பு வாத நில்களும் சரியான சாட்டையடி என்றும் சொல்வனே.

'மனக்கண்' நல்லாகாத குறையை நிவர்த்திக் குமுகமாக அதை வானொலி நாடகமாக்கி வாரந்தோறும் ஒலிபரப்பிய சில்லையார் சிலைவாசன் அநகவதைத் தக்க முறையில் களரவித்தமை சிலைவாசனும் பெருமை சேர்த்தது. எனினும் அது நல்லாக வரும் வரதை தாமதம் தணியாது.

ஓர் இலக்கியவாதிபோல் கருத்தியலை ஜனநாயகப் பார்வமாக வலுப்படுத்தும் பிரசார வடிகை அவரிடம் இயல்பாகவிரந்தது. ஆனால், எழுத்ததிரியாத இலக்கியத்திற்கு நடையாய் நடந்து விளம்பரம் தடும் பாமரத்தன வெறி அவரிடம் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. அதனால் தான் அவர் இலக்கியக் களத்தில் சூத்தவீரன்போல் இருந்தார். 1959இல் எழுதிய எனது 'எரிமலை' நாவலை அநகபடித்து விட்டு, "இது உடனே நல்லாக வரவேண்டும். கணசேலிங்கனிடம் கொடுத்தால் இந்தியாவில் போடும்வார்" என்றார். 'பொறக்காலம்' தாமதித்தே விடியும்' என்பதும் சரிதான்.

அநகவின் 'மதமாற்றம்' நாடகம் நான் பார்த்ததில்லை. இலங்கைப் பார்வையும் மதமாற்றம் நாடகம் பற்றியே பேச்சு. பரேனாட் ஷா நாடகங்களும் கூடாக விமர்சிக்கவும் பட்டது. சில்லையார் சிலைவாசன், காவலார் ராசதுரை நெறியாள்கை அந்நாடகத்திற்கு மெருகூட்டியதாகவும் பேசப்பட்டது. 'மதமாற்றம்' விமர்சிக்கப்படாத பத்திரிகை இல்லை. அதனைப் பார்க்கும் போசிப்பினை இழந்தமை இன்றும் கவலை.

"அப்பேர்ப்பட்ட நாடகக் கருவின் மயைக்கரு என்ன?" என்று ஒருநாள் அவரிடமே கேட்டனே. வழக்கம்போல் அவர் 'கல்ததுச் சிரித்தார். "நல்ல முழு முட்டாள்களின்"

